

M. Ali Olayı:

Olayın Psikanalizi,

Olay, geçmiş zamanın slogancı ortamı içinde oluşan parlak bir isim ile gerçek arasında bulunan muazzam dengesizliğin tepkisidir. Bir insan düşünün, adı yapımızda parlamış ve yükseltilmiştir. Ancak yapının dörtbir tarafından arkadaşlar gelip bu şahısla karşılaşınca, sohbetler, tartışmalar, v.b. siyasal kaynaşma başlayınca düzeyler de konuşmaya başlıyor. Ve o insan, adı ile gerçekliği arasındaki uçurumu farkedince, adının avantajıyla bu farkı örtmek üzere zaman kazanma yerine, kendini bir başka çıkmaza sokma durumuna düşürüyor. Tepki olumsuzundan, ego tatmininde negatif davranışın ön plana geçirilmesinden kaynaklanan sorun, arkadaşı, bir anda, hemen şimdi adına “yakışır” hatta adından da üstün (kendi deyimiyle tüm sol’dan daha değişik) teori yaratmaya yönelmesi, sorunu yaratan ve çıkmaza sürükleyen bir sonuçla karşı karşıya bırakıyordu bizi. Mesele tam bu noktada, konumu, adı ile gerçek düzeyi arasındaki uçurumu, tepkici ve hayalci tarzda kapatmaya çalışmasından kaynaklandı.

Olayın siyasi mahiyeti,

Bu noktayı yazmak biraz zor. Zira, 1. Kongre’de ki herkes gördüğü bu çabanın altında psikolojik depreşmelerden başka bir şey yoktur. Yazıp sunduğu şey, o kırık Türkçenin anlatım yetersizliğine ek, bizlerin 15 yıl önce derneklerde seminer için özetlediğimiz klasiklerin çok kötü bir karalamasıydı. Vardığı sonuçlar artık tartışılarak temcit pilavına dönen olgulardan ibaretti. Bunları bilmek isterseniz şunlardır:

* Türkiye emperyalistleşti (Finans kapital). Dr. Hikmet'in 30'lardan beri savunduğu, şu an TKP-B, TSİP v.b'lerinin savunduğu. Gerekçe , **“tekel varsa, emperyalistleşme de vardır”**.

* Faşizm çözüldü, burjuva demokrasisi vardır.

* Barışçıl geçiş mümkündür ve büyük alim edasıyla yapılan çocukça bir ayırım, Devrim için: a- Devrimci şiddet (şart değil), b- Barışçıl geçiş (Mümkün), c- **Barışçıl zor geçiş** (olabilir), diyor **her ne demekse.**

* TÜRK-İŞ bugün işçinin tek sendikal örgütüdür, sendikal mücadelede esas alınmalıdır.

Bu sonuçlar bilmem tartışmaya değer mi? Ama biz buna rağmen, o'nu en geniş anlayışla kucakladık. 1.5 yıl. Ancak alt düzeydeki kadrolarla bir araya geldikçe ve inatla onlarla tartışıkça açığı daha da büyüdü. Siyasi yetersizliği bilinmeğe başladı. Tepkime de büyüdü. Tamamen yalıtılmak daha da kötü olurdu. Birazda arkadaşı tanıyan eskiler, yanlış yöntemle, ayıp olmasın diye çocukları yaklaşımları eleştirmeden dinlemeleri ona yeşil ışık gibi geliyordu. Kongrede önerim üzerine sonsuz söz hakkı tanındı, ancak 5 dakika konuşabildi. Zira bilgisi zayıftı. Birikimi yoktu. Bu benim için de acıydı, isimlerin öylesine yıkılışı hiçte hoş bir tablo değildi. Siz gibi, kulaktan dolma bilgilerle dağ bekleyenlerin fareyle karşılaşması bir sükutu ve iskatı yaratıyordu. Müdahale ettim, eleştirdim ama tedavi ettim. Kongre kararlarına kayıtsız şartsız uyması koşuluyla MK'ya önerdim, seçildi. Çalışsın dedim. 1 yıl daha gitti, etti 2.5 yıl. Kusura bakmayın ama, bu pozisyonda birini 2.5 yıl sırtında taşıyacak uzmanı Türkiye solunda göremiyorum.

□□□□□□□□□□**Olayın sosyal sonuçları,**

Bu gelişim ve kongrenin acı tokatı, hastayı iyileştirmesi gerekirken hiç ummadığımız anda çok daha feci sonuçlar yarattı. Bunu yazmak oldukça güç. Bunlardan sadece kısaca bahsedeyim. a- Kongre kararlarına hiç katılmadı, b- Cezaevindeki bir yoldaşın hanımıyla uygunsuzca ilişkilere girdi, c- Kongremizin gizli kararlarını Ortadoğu'daki dostlarımıza ifşa etti (ki, konu Suriye ve dostlarımızla ilgili politikayı ilgilendiriyordu. İfşa mektubu ve belgeler elimde. Dostlarımız olayı, **aramızı bozmak isteyenlerin işi** olarak değerlendirme olgunluğu gösterip belgeleri bize teslim ettiler).

a- şıkkı en önemlisi, arkadaş hala hayalde gezen yaklaşımlarını söylüyor ve son olarak 20 Haziran 1988'de İbrahim Y. İle yaptığımız görüşmede TKP'ye sempatican olabilmiş. Zira "baldızı" TBKP'li. Ve orada görüşler daha rahat dile gelmiş. (Biliyorsunuz TKP o laçkalığıyla insanı içine alırken, kısıkcını hep saklı tutar. Sonra kısıkaç ortaya çıkar ki, bizimkinin tecrübesizliği ve bilgi yetersizliği bu davranışta da sırtıp duruyor).

b- şıkkı ise ne sorumluya ne de bir devrimciye yakışır, tüm çabalarımıza rağmen arzularına yenildi. Bu da içine girdiği çöküşün bir uzantısı olarak gündeme geldi. İşin kötüsü bu konuda en keskin olanlar, aynı konuda en çok teslim olanlara dönüşebiliyor.

ARAMIZDA BİR OBLOMOV VARDI

Ali Sönmez dosyasında benden birkaç sözün olmaması düşünülemez sanırım. Çünkü herkes bilir ki ikimiz yıllar içinde en yakın olmuş insanlardık; zindanlar birlikte tüketilmiş, gençlik yılları beraber ağır yükümlülükler altında geçmiş, yurtdışı koşulları birlikte yaşamıştı.

Arada oluşan büyük kaynaşma bile bazı koşullarda yıkımları engellemekte yetersiz kalıyordu. Ancak **Ali Sönmez benim bile kurtaramayacağım bir çukura düşmüştü.**

Birlikte geçen uzun yıllar, bana bu arkadaşı, tutuculuğu ve sığılıyla tanıttı diyebilirim. Ancak burada iyi meziyetlerinin anılması bir anlam taşımıyor. Zira geldiği yer, kötü meziyetlerin tüm iyi yanlarını örttüğünü gösterdi, zaafılar, tatmin edilmemiş duygular ve şaşkınca deşarj

edilmek istenen kinler.

Arkadaşta tipik bir OBLOMOV'luk vardı. Hantal, kavrayış noksanlığı, geç algılayış ve olaylara tekdüze yaklaşım siyasal ve sosyal yapısını şekillendiriyordu. Mümkünü olmayan çocukca tezlere feodalca sarılışını getiriyordu. Her zaman tembel bir talebeydi, liseyi bile bitirememesi bu acı gerçeği yansıtıyor. Gelişmelere ayak uyduramaması

Oblomovluk

hastalığının belirtisiydi. Şehre düşmüş bir köy küçük-burjuvası yapısıyla, dili bilmeden yazar olma hevesiydi. Bu özellikler zaman içinde parça parça kendini ortaya koyan gerçeklerdi. Değişimi ve gelişimi için sunulmayan fırsat yok gibiydi. Belki hatasının başlangıcı da buradan kaynaklanıyordu. Bunun da benim payıma düşen bir hata olarak burada teslim edilmesi gerekir sanırım.

Uzun yılların birlikteliği, doğal olarak aramızdaki bağları sıklaştırıp, ilişkileri özgünleştirir. Bu durum herkes için geçerlidir. Yetersiz olmasına karşın, belli bir ekip çalışması içinde faal yer alması benim için boş durmasından çok daha isabetli oluyordu. Mücadele yıllarının oldukça karmaşık süreçler izlemesine karşın çoğu birlikte olduğum kişinin benimle adının aynı anda anılması bu anlamda normaldir. Ama bütün yoldaşlar da bilirler ki, bu arkadaşısı sürekli sırtımda taşıyordum. Ve devrimci mücadeleden biraz nasibini alan bilir ki, uzun mücadele yıllarında sırtta taşıma bir gerekliliktir de.

Gerçek konumu ile ortada dolaşan adı arasında, öylesine bir uçuruma sahip bir başka kimsenin devrimci harekette olduğunu tahmin etmiyorum. Büyük bir ihtimalle olayların kaynağında bundan daha önemli bir olgunun yattığını sanmıyorum. Bu durum kendini ispata, zaman içinde örgütün tüm değerlerine bu arada yoldaşlık adına mevcut tüm değerlere bir saldırıya dönüşünce, Ali arkadaş bu talihsiz yere kendi elleriyle sürüklenmiş oldu. Sarfedilen tüm çabalar sonuç vermedi. Bunun nedeni de, kendini ispat adına örgütte tahrip etmediği değerlerin kalmamasındandır. O noktadan itibaren geri dönmesi zaten mümkün değildi. Ancak en acısı bu süreç içinde düştüğü ve kendisinden hiçbir zaman beklenmeyecek pozisyonlarda vardı. Yıkıldığı yerde, her zamanki ütopyik düşünceleriyle oluşturduğu yel değirmenlerine savaş açmaya çalışması, örgüt dostları hakkında aldığımız karar ve sırları, ilgililerine ifşa etmesi ve bu ifşaattan örgütün yıkımı için medet umması, hayallerimizi bile aşan bir davranıştı. Bununla kalmayıp genelde sürüklendiği ahlaki çöküşü, cezaevinde bulunan bir yoldaşın hanımıyla geliştirdiği ilişki çok daha vahim sonuçlar ürettiyordu. Hepsinin karmaşık bir sonucu olan girdaplardan sıyrılmak için çocukça yazılmış, bilgi azlığından muzdarip birkaç karikatürik özetleme siyasal görüşleri ise bir zavallılıktı.

Bu arkadaşına çok destek oldum. Sonunda, vardığı yerde, örgüte karşı aldığı pozisyonun

Ali Sönmez Dosyası

Mihrac Ural tarafından yazıldı

Salı, 17 Kasım 2009 22:42 - Son Güncelleme Pazartesi, 23 Kasım 2009 02:21

dolayı da en sert darbeyi ben indirdim. Bu benim örgütsel karakterimdir. Başka türlü davranıyordum belki elimin altında bir "posta" kazanmış olabilirdim. Ancak beni tanıyanlar böylesi bir ihtiyacımın olmadığını bilirler.

30 HAZİRAN 1988'de YAPILAN MK. OLAĞAN TOPLANTISINDA

Ali Sönmez Sorununa İLİŞKİN ALINAN SON KARAR:

Devrimci mücadelede sağlıklı bir geçmişiniz olmasına rağmen son iki yıl içinde, tüm uyarılara rağmen ciddi hatalar işlediğiniz sonucuna varıldı.

Geçmişteki çalışmalarınızı gözönüne alarak sizi daha sağlıklı bir ortama çalışmaya davet eden aşağıdaki önerilerimizi yerine getirmenizi istiyoruz. Bu önerileri yerine getirip getirmeyeceğinizi verilen tarihten sonra bir hafta içinde iletmeniz gerekiyor:

a- Cezaevinde, örgüt ve devrim uğruna yürüttüğü mücadelede tutsak olarak bulunan,

değerli yoldaşımız A.Y'nin hanımıyla geliştirdiğiniz ilişkileri şiddetle kınarken, derhal özeleştiri vererek ve tüm bağlarınızı bu hanımla keserek, bir devrimciye yakışır yere gelmelisiniz. Bunu yazılı olarak MK'ye bildirmelisiniz.

b- Kongre öncesi ve kongrede mahkum olmuş, ciddiyetten uzak tüm eğilimlerinize

son vererek, kongre kararlarına kayıtsız şartsız uyduğunuzu, yazılı olarak iletmelisiniz.

Ali Sönmez Dosyası

Mihrac Ural tarafından yazıldı

Salı, 17 Kasım 2009 22:42 - Son Güncelleme Pazartesi, 23 Kasım 2009 02:21

c- Ortadoğu'da, örgüt dostlarına, örgüt hakkında yaptığınız ifşaat üzerine özeleştirir

çekip, özeleştirinin bir nüshasını dostlardan da özür dileyerek vermelisiniz.

Örgütü ihbar, örgütsel ahlakı çiğneme, örgütsel disipline uymama hatalarınızın özetidir. Siyasi yaşamda bu hatalar öldürücü özelliktedir. Sizi sağlıklı olmanız için uyarıyoruz.

d- Son bir yıl içinde bulunduğunuz alanlarda bütünsellikten uzak, keyfi ve örgüte

zarar verici tutumlarınıza ilişkin özeleştiride bulunmalısın.

THKP-C (ACİLCİLER)

MERKEZ KOMİTESİ.

Alttaki belge,

Ali Sönmez Dosyası

Mihrac Ural tarafından yazıldı

Salı, 17 Kasım 2009 22:42 - Son Güncelleme Pazartesi, 23 Kasım 2009 02:21

MIT ajanı İ. Yalçın'ın kışkırtmasıyla, Ali Sönmez'in, kardeşleri eliyle, Genel sekreter

yoldaş Mihrac URAL'ın **babaevine**, kapı altından korkakça atılan "**tehdit**" mektubudur.

Yoldaşın ailesi, Türkiye'de kaldığı sürece Ali Sönmez'e de anne ve babalık görevlerini yerine getirmiş, **devrimci bir ailedir**; yaşlılıklarına rağmen nice geceler devrimcilere yemek yapmış, onlar yatarken başuçlarında nöbet tutmuşlardır.

Aşağıdaki "**tehdit**" mektubuna karşı söylenecek söze yazık olur kanısındaız. Buna

rağmen hepimizin babası, devrimci insan Zeki URAL'ın şu sözlerini aktarmak yerindedir: "**Oğullarım ben, bu tür tehditleri çok gördüm. Polisler her allahın günü yapıyorlar.**

Polislerden korkmadığım gibi, bu mektupta da korkacak bir şey bulamadım. Tersine, tehdit mektubunu, kapımın altından atanların çok korkak oldukları sonucuna vardım. Ayrıca, yaşamını ezilenlerin mücadelesini desteklemekle tüketen ve başını dik tutan bir oğul sahibi olarak kendimi, bu davranışta bulunanlardan çok daha cesur hissediyorum. Aranızda neler var bilmiyorum. Birarada olmanızı her zaman istiyorum. Ama korkakları sevmiyorum, korkaklardan sakının".

Polislerden korkmadığım gibi, bu mektupta da korkacak bir şey bulamadım.

Zeki URAL ve Ailesi,

□□□□□□□□□□ Oğlunuz 15 güne yakın bir süredir Fransa'da bulunmaktadır. Yanında bir Suriye'li o'na eşlik etmektedir. Bu Suriye'li sizin, herhalde oğlunuz sıfatını taşıyor. Oğlunuz Suriye istihbaratı ile çalışıyor. Fransa'ya gidiş sebebi tıpkı 1982 yılındaki gibi Suriye'nin Lattakia şehrinin tatil köyü Bassit'te Türkiye devrimi için çalışan değerli bir yoldaşını bir kaza sonucu kurbanı vurdurdu. Türkiye'nin sempatisini kazanan ve tüm Türkiye örgütlerinde nam salan Müntecep Kesici (Şeyh) gibi insanları (yoldaşları) aynı şekilde temizlendiler. Oğlunuzu destekleyen eleman varsa, onlar da teori ve pratikten yoksun olan sırf yaşamak için iki görüşün arasında sıkışan ve kendilerince güçlü gördükleri insanların etkisinde kalarak onlara sığınan emir kulu askeri insanlardır. (yat! yatan, kalk! kalkan). Düşünce üretemeyen insanlardan ibarettir. Bizler ise, teoriyi pratiğe uygulamış ve yaşamış insanlar olarak, bizi ne faşizmin zulmü, ne yerli işbirlikçilik ne de ABD emperyalizmi yıldırمامıştır. Biz şu sıralarda bir hiç sayılan oğlunuz, bizi yıldırmsın. Biz diyalektiğin verdiği zaman ve mekan kavramlarından şaşmayız. Ve sürekli öne doğrultumuzda yürüyeceğiz. Çok bekledik, ama beklemek bize çok şey kazandırdı. Olaylar düşündüğümüz gibi gelişti ve bizim lehimize sonuçlanacak. Söz konusu olaylar küçümsenecek gibi basit olaylar değil. 70 milyon insanın geleceği söz konusudur. Emekçisi, işçisi, köylüsü, öğrencisi v.b. Biz bunların geleceği için yola çıktık. Arada sırada parazitler çıkabilir. Ama bu parazitler zamanın ve toplumun akışını kimsenin durduramadığını ve durduramayacağını çok iyi bilmeleri gerekmektedir. Zaman zaman ipin ucunu kaçırdığında bir veya birkaç kişiyi hedef alıp olaylardan sıyrılmaya kurtuluş anlamına gelmez. Zaten bu hareketleriyle salt devrimci örgütle, sosyalist örgütle, reformist örgütle, demokratlar ve halk yığını da dahil onun bu hareketini sınımış ve devrimci sıfatı olmadığına kanaat getirmiştir. Şimdi aynı şekilde bu olayları yenilemek amacı ile oğlunuz Fransa'da bulunmaktadır.

Şimdi sizlere sesleniyoruz.. Bizler sizleri sürekli izliyoruz ve her zaman izleyeceğiz. Her hareketinizi dikkate alıyoruz. Eğer sizler de özellikle oğlunuzdan herhangi bir devrimci unsura değil ki öldürmek, teşebbüsü dahi oğlunuzdan ve kuklalarından herhangi bir girişim değil de teşebbüs dahi olacak olursa, biz örgüt olarak oğlunuza ve size karşı aile olarak her türlü girişimde bulunacağız. Ve olacaktakdan sorumlu olmayacağız.

İSTANBUL-İZMİR-ANKARA-HATAY-ADANA-KAYSERİ "TERTİP KOMİTESİ"

Ali Sönmez Dosyası

Mihrac Ural tarafından yazıldı

Salı, 17 Kasım 2009 22:42 - Son Güncelleme Pazartesi, 23 Kasım 2009 02:21

“CEPHE”

Sitenin notu: Metin olduğu gibi aktarılmıştır.